

Építőipar, épületenergetika, ingatlanfejlesztés, fenntartható energiagazdálkodás, éghajlatvédelem: ezek voltak a fő témakörei a 2009 október 15.-én, a *Zöld Építészeti Napok* keretein belül megrendezett „Lakás- és Épületenergetikai Kerekasztal” c. beszélgetésnek. A kerekasztal összehívásának célja az volt, hogy a résztvevők eszmét cseréljenek, kifejthessék álláspontjukat Magyarország 2008-2020 közötti energiapolitikai célkitűzéseiről.

A rendezvény sikerességét mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy az eddig egymással (látszat)érdekellentétben álló zöld szakmai szervezetek képviselői nem csupán egy asztalhoz ültek, de a főbb kérdések tekintetében szinte teljes egyetértés alakult ki közöttük. Pedig a résztvevők száma sem volt kevés: *dr. Szaló Péter*en, a Nemzeti Fejlesztési és Gazdasági Minisztérium területfejlesztésért és építésügyért felelős szakállamtitkárán,

Fegyverneky Sándor

országos főépítészen,

Debreczy Zoltán

on, a MAPASZ elnökén és

Kárpáti József

en, az ÉVOSZ-MAKÉSZ elnökén kívül még közel negyvenen vettek részt a rendezvényen.

A Tanács – a szervezők szándéka szerint – egy, a különböző érdekű csoportok közötti konszenzus lehetőségét megteremtő szervezetté kell váljon, valamint háttérinformációt szolgáltatna a döntéshozóknak, ill. a döntések előkészítőinek. A résztvevők arról egyeztettek, hogy hazánkban 2020-ig milyen konkrét intézkedéseket kell tenni a klímavédelem érdekében, milyen értékhatárok mellett kell a törvényeket, jogszabályokat megalkotni; milyen építészeti, kivitelezési, anyaggyártói, forgalmazói, ingatlanfejlesztési, és tudatformáló feladatokat kell megoldani.

A jelenlegi helyzet

A lakás-és épületenergetika hazai helyzetét elemezte vitaindító expozéjában *Kárpáti József*, az ÉVOSZ-MAKÉSZ elnöke. *Kárpáti* szerint azonnali lépések megtételére van szükség, hiszen az össz-energiafogyasztás 40 százalékát, és ezzel a CO

2

kibocsátás közel felét az épületek teszik ki. Európa, és ezen belül Magyarország különös hátránya, hogy az energiahordozók többsége csak importból fedezhető, ki vagyunk szolgáltatva

más országok (energia)politikájának, míg az energiaigényünk folyamatosan nő.

A megújuló energiaforrások alkalmazása aránytalanul drága, a fosszilis energiaforrások alkalmazása rövidtávon még mindig olcsóbb megoldásnak tűnik, így az alternatív energiák jobb kihasználása, az energia-felhasználás csökkentését szolgáló technológiák térnyerése önmagától nem fog megvalósulni. A helyzet csak akkor változhatna meg, ha az állam támogatásokkal nyereségessé tenné a megújuló energiaforrások alkalmazását.

Magyarországon a jogi szabályozás e téren engedékeny, az intézkedések nem ösztönző jellegűek; önkéntességen alapulnak. A támogatások mértéke rendkívül csekély, az általuk elért CO₂ kibocsátás csökkenése elenyésző, míg pl. a pazarló fogyasztást fenntartó és ösztönző intézkedés, a gázár-támogatás, igen nagy összegeket emészt fel. Az energia-felhasználás optimalizálására, a megújuló energiaforrások alkalmazása érdekében hozott intézkedéseket az érintettek többsége nem is veszi figyelembe: a 7/2006. (V.24) TNM rendeletben szereplő értékhatárok betartását senki sem ellenőrzi, be nem tartásuknak semmilyen szankciója nincsen.

Hosszú távú tervek és intézkedések

Az Európai Unió irányelve és a Tanács ajánlása, hogy **2016 december 31. után csak nettó nulla energiamérlegű épületek épülhessenek**

. A tervezett intézkedések nyomán az építésgazdaság szereplői felkészülhetnek és elvégezhetik a megfelelő fejlesztéseket, időben forgalomba hozhatják az új termékeiket, megszüntethető lesz bizonyos termékek gyártása és forgalmazása. Csökkenni fog az épületek energiafogyasztása, a CO

² kibocsátás, mérséklődik az import energiatüggőség, pénzek szabadulnak fel, új munkahelyek létesülhetnek, miközben az emberek zsebében lényegesen több pénz marad (a drasztikusan csökkenő rezsiköltségeknek köszönhetően).

2007-ben az Unió elfogadta a Lipcsei Chartát – teszi hozzá a fentiekhez *Dr. Szaló Péter*, az NFGM szakállamtitkára – ám ennek betartása tagállami hatáskörbe tartozik, az egyes feladatkörök meghatározásához

nemzeti cselekvési terv

kidolgozására lenne szükség. A 2006/32. EU direktíva 2016-ig évi 1 százalékos csökkentést ír elő az Unió energiafogyasztásában, 2020-ra már összesen 20 százalékos csökkentés lenne a cél – egészítette ki a fentieket

dr. Szerdahelyi György

, a GKM energetikai főosztályvezető- helyettese. Ennek eléréséhez Magyarországnak kb. 1000 milliárd forintra lenne szüksége, ám jelenleg ebből csak 380 milliárd áll rendelkezésre. Ennél is

nagyobb baj, hogy pillanatnyilag ezt a „kevés” pénzt is nehéz elkölteni, mert nincs megfelelő mértékű érdeklődés, a pályázatok megírása és beadása szinte lehetetlen feladat.

Ahhoz, hogy ez a helyzet megváltozhasson, igen komoly szervezőmunkára és tájékoztatásra lenne szükség. E szervezőmunka oroszlánrészét az ÉVOSZ magára tudja vállalni – tájékoztatott Kárpáti József, aki zárógondolatként kimondta a Lakás és Épületenergetikai Érdekegyeztető Tanács (LÉT) megalakulását, mely szervezet 4-5 héten belül megkezdheti tevékenységét.